

Chương 568: Giả Kim Thuật Và Ma Thuật Đen

(Số từ: 3042)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:33 AM 27/09/2023

Giả kim thuật và Ma thuật đen.

Undead và Giả kim thuật.

Tôi không thể hiểu được mối liên quan giữa hai điều này và Harriet cũng vậy.

Ban đầu, chúng tôi quyết định gọi Sarkegaar từ căn cứ của Lực lượng Đồng minh đến Temple. Harriet dự định suy ra bất kỳ mối liên hệ có ý nghĩa nào giữa các manh mối thông qua cuộc gặp với Hội đồng Trưởng lão.

—Chúa tể Saturday, Antirianus.

—Và Chúa tể Friday, Luvien.

Cả hai Gia tộc Ma cà rồng đều đã nghiên cứu Giả kim thuật từ lâu.

Vì vậy, chúng tôi có thể phần nào đoán được kế hoạch của Đế quốc thông qua các Chúa tể Ma cà rồng.

Chúng tôi không thể biết liệu Sarkegaar đột nhập vào phòng thí nghiệm trước hay một suy luận rất có thể xảy ra từ cuộc họp của Hội đồng Trưởng lão.

Cuối cùng, chúng tôi cần tìm hiểu những khả năng mà Đế quốc đang khám phá.

Nếu nó có thể giúp ích trong chiến tranh thì tốt quá, nhưng điều quan trọng là phải xác định xem liệu nó có gây ra mối đe dọa cho chúng ta sau này hay không.

Và sau đó.

"Ừm..."

Sau một đêm dài, tôi trở lại phòng Ellen.

Bị Harriet bắt khi còn là một con mèo biến hình, tôi đến Cung điện Hoàng gia trong hình dạng mèo vì chẳng nào tôi cũng phải biến lại thành mèo.

Trời đã sáng.

Ánh nắng mùa đông ấm áp chiếu sáng khuôn mặt Ellen.

Nằm xuống, Ellen duỗi người như thể đang cố gắng mở mắt.

Cố gắng đánh thức một xác chết, động tác duỗi người của cô gần giống như co giật.

Từ đầu đến chân duỗi thẳng, Ellen bắt đầu rùng mình.

*Rừ! Rừ!

Cô ấy không định làm vỡ thứ gì đó khi duỗi người như thế này sao?

Có phải cô ấy bị tăng động không?

"Ừm... ừ..."

Sau khi vận vẹo một lúc, Ellen nhìn quanh phòng với đôi mắt mở to và vẫn đang nằm.

Cô ấy đang tìm tôi à?

-Meow

"..."

Không buồn dụi mắt, Ellen bế tôi lên khỏi đầu giường và đặt tôi lên ngực cô ấy, ôm tôi thật chặt.

Chà...

Thành thật mà nói.

Tôi đã quen với nó...

Cảm giác này thậm chí không còn khiến tôi bối rối nữa...

Tôi xin lỗi...

"Chúc ngủ ngon..."

-Meow!

Không.

Này!

Đây có phải là dòng chảy của sự thức dậy?

Ellen nhắm mắt lại và ngủ thêm hai tiếng nữa.

Ellen mềm oặt như một con sứa.

Thật tốt khi thấy cô ấy hoàn toàn thư giãn, nhưng...

Bằng cách nào đó.

Cứ như thể cô ấy đã chết (?).

Ellen mở mắt trong tâm trạng bối rối và đặt tôi ngồi xuống. Cô ấy ôm gối mà không hề tắm rửa sạch sẽ và nhìn chăm chú vào tôi.

Bất chấp mớ hỗn độn đó, cô ấy vẫn là con người... và vì lý do đó.

Nhìn thấy bản thân luôn sắc sảo của cô ấy giờ đang hỗn loạn như vậy... cô ấy thật đáng yêu...

Không cần nói bất cứ điều gì.

Đột nhiên, cô ấy vuốt ve đầu và eo tôi một lúc.

Cô ấy chọc vào mũi tôi một lúc.

Đột nhiên, cô ấy há to miệng và vùi mặt vào cổ tôi một lúc.

Giống như cô ấy dành cả ngày để khoanh vùng, nhìn chăm chăm vào một con mèo và cảm thấy hài lòng.

Em không đói à?

*Rừ! Rừ!

Cô ấy cứ tạo ra tiếng động đó.

Nhưng có vẻ như ngay cả việc ăn uống cũng là một rắc rối, và Ellen chỉ ngây người nhìn tôi.

Cô ấy bị hỏng à?

Cô ấy bị hủy hoại à?

Đây có phải là dấu hiệu cho thấy con mèo nên rút lui dần dần để đạt được kết quả tốt? Có phải Ellen đã trở thành người cảm thấy mọi thứ đều khó chịu vì con mèo không? Cuối cùng, họ thấy mình ở trong một tình huống kỳ lạ, quan sát lẫn nhau.

Nhìn cô ấy đột nhiên bế con mèo lên và lăn lộn trên giường một mình, có vẻ như Ellen vẫn còn chút gì đó bình thường, và đó là một cảnh tượng dễ chịu.

Cô ấy vẫn chưa hoàn toàn thay đổi, và nếu muốn, cô ấy có thể hành động như một đứa trẻ bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, cô ấy không thể dành cả ngày như thế được, phải không?

*Grrr!

Bụng cô kêu ầm ĩ nhưng cô vẫn tiếp tục nằm dài.

"Ta đói..."

Cô lẩm bẩm, nhưng thay vì phàn nàn thì em nên đi ăn đi chứ!

Cuối cùng, nhận ra mình bị kẹt giữa việc không muốn đứng dậy và cơn đói, cô lăn lộn trong trạng thái vô cùng đáng thương. Tôi đâm vào má Ellen vài cú vui vẻ.

*Đập, đập!

"???"

-Meo!

Sau khi bị đánh vài phát, đôi mắt của Ellen mở to và chăm chú nhìn tôi.

Ellen, khá ngang ngược, chìa má ra như muốn đòi hỏi nhiều hơn.

Có vẻ như “cú đấm mèo” của tôi đã phản tác dụng.

Muốn bị mắng à?

*Haa!

“...Tốt thôi.”

Cuối cùng, như hiểu ra điều gì đó, Ellen cầu nhàu khi đứng dậy và đi vào phòng tắm.

Sau khi đứng dậy, tắm rửa và thay quần áo thường ngày, Ellen bước ra hành lang.

Lười biếng quá lâu, giờ ăn trưa đang đến rất nhanh. Ellen bước xuống hành lang, kiểm tra xem tôi có theo sau không.

Có vẻ như cô ấy định cho tôi ăn trong khi ăn bữa trưa của chính mình.

Có điều gì đó khác lạ ở ký túc xá Class A kể từ ngày hôm qua.

“...Heinrich?”

“Aa, Ellen.”

Vì lý do nào đó, Heinrich dường như vừa mới đến.

"Tôi quyết định nghỉ ngơi ở đây vào mùa đông."

"Tôi hiểu rồi."

Heinrich liếc nhìn tôi và gật đầu, như thể anh ấy hiểu được tình hình. Có vẻ như một số nữa sẽ tiếp tục quay trở lại vào mùa đông.

Nếu xu hướng này tiếp tục, một thời gian nữa có thể mọi người sẽ quay lại Temple sinh sống.

Ellen chỉ tay không phải về phía phòng ăn của ký túc xá mà chỉ về phía hành lang.

"Chúng ta có thể ăn ở phòng tiệc. Phòng ăn ký túc xá đã đóng cửa."

"À... tôi hiểu rồi? Điều đó có lý, giờ tôi nghĩ về nó."

Heinrich có vẻ đồng ý với lời giải thích của Ellen và theo cô đi ăn.

Tôi tự hỏi mọi chuyện ở đồn quân sự Kernstadt thế nào.

Kể từ khi tôi biết rằng Louise von Schwarz sẽ không giết Heinrich, tôi đã không còn lo lắng về điều đó nữa.

Vẻ mặt của Heinrich dường như không bị lu mờ bởi bất kỳ vấn đề nghiêm trọng nào nên có vẻ như không có gì đáng chú ý.

Tôi không biết nhiều về điều đó, nhưng Louise von Schwarz có vẻ khá thẳng thắn.

Đáng ngạc nhiên là anh ta dường như cũng không gây ra rắc rối gì.

Thành thật mà nói, những vấn đề của Heinrich không còn là mối quan tâm hay trách nhiệm của tôi nữa.

"Cậu là người duy nhất ở ký túc xá của chúng ta phải không?"

Heinrich có lẽ không biết tình hình của Royal Class vì anh ta là thành viên của quân đội Kernstadt. Tất nhiên, anh ấy nên biết mọi thứ anh ấy cần biết.

"Vâng."

"Còn Class B thì sao?"

"Ludwig, Dettomolian, Christina, Anna và Louis. Chắc có năm người. Tôi không biết còn có ai đến không."

"Đó là khá nhiều."

"Vâng."

Heinrich có vẻ khá ngạc nhiên khi số lượng thành viên Class B quay trở lại cao tới năm người.

"Dù sao... Chắc hẳn cậu đã thực sự thích nó phải không?"

Heinrich hết nhìn tôi lại nhìn Ellen.

"Nó rất dễ thương phải không?"

Ellen lặng lẽ bước đi, rồi đột nhiên buột miệng.

Vào giờ ăn trưa, phòng tiệc vắng bóng ba nhà nghiên cứu. Chắc hẳn họ đã đến tòa nhà nghiên cứu của trường đại học sau bữa sáng.

Đương nhiên, Ludwig, người đang làm nhiệm vụ canh gác, cũng không có ở đó, cũng như không thể nhìn thấy Dettomolian, vì có lẽ anh ta đang làm nhiệm vụ riêng của mình.

"Hửm?"

Heinrich nghiêng đầu khi nhận thấy không có bạn cùng lớp nào của họ có mặt trong ký túc xá, mặc dù có tổng cộng năm sinh viên Class B.

"Mọi người đã đi đâu vậy?"

Heinrich hỏi, ngồi đối diện với Ellen khi anh ta lấy bữa ăn cho mình.

"Ludwig đang làm nhiệm vụ canh gác. Ba người còn lại dường như đang nghiên cứu một loại ma thuật nào đó. Về phần Dettomolian... cậu ấy cũng có nhiệm vụ riêng của mình."

Ellen dường như cũng biết Dettomolian đang làm gì. Heinrich nheo mắt khi nghe điều này.

"Nhiệm vụ canh gác? Với tình trạng của cậu ấy á?"

"Đúng vậy."

"...Tôi hy vọng cậu ấy sẽ ổn?"

Heinrich lặng lẽ lẩm bẩm, có vẻ lo lắng rằng ngay cả khi là siêu nhân, Ludwig cũng có thể không phù hợp với nhiệm vụ canh gác với tình trạng thể chất hiện tại của mình.

Ellen nghĩ có lẽ sẽ không có tình huống nào đủ nguy hiểm cho Ludwig.

Mặc dù năng lực chiến đấu của anh ấy đã giảm sút, nhưng miễn là anh ấy vẫn có thể [Tăng cường sức mạnh thuật] và có kỹ năng như trước, anh ấy sẽ không dễ dàng bị đánh bại. Trên thực tế, Ludwig có thể thực hiện nhiệm vụ của cả một đội bảo vệ chỉ bằng cánh tay trái của mình, bất kể cấp độ bảo vệ tổng thể như thế nào.

Danh tiếng xuất sắc của anh không phải là không có cơ sở.

Kể từ thời điểm Ludwig được bổ nhiệm, anh ta đã được coi như một người ưu tú trong số những người ưu tú.

Heinrich ăn xong còn tôi ăn món trứng bác Ellen đã chuẩn bị cho tôi.

Việc nhận thức ăn từ người khác đã trở nên tự nhiên đến mức nó bắt đầu trở nên ít ý nghĩa hơn – một suy nghĩ nguy hiểm.

Dù sao thì Ellen và Heinrich đã quay lại.

Với sự trở lại của Erich, Cayer và những người khác, bầu không khí của Temple cũ sẽ dần được khôi phục. Ngay cả khi đó chỉ là một sự nghỉ ngơi có giới hạn.

"Ừm..."

Heinrich có vẻ đang chìm đắm trong suy nghĩ khi tạm dừng ăn trong bữa ăn.

"Chuyện gì vậy?"

Trước câu hỏi của Ellen, Heinrich nghiêng đầu.

"Chà... Tôi chỉ đang tự hỏi liệu tôi có nên nhàn rỗi ở đây hay không."

"...?"

"Ludwig đang làm nhiệm vụ canh gác với tình trạng của mình, và tôi cảm thấy thật sai lầm khi chỉ thư giãn..."

Không.

Nếu cậu đến để nghỉ ngơi thì hãy nghỉ ngơi đi chứ! Tại sao cố gắng theo một người không nghỉ ngơi?

Chỉ cần nghỉ ngơi khi cần là được!

Nếu cậu không định nghỉ ngơi, tại sao ngay từ đầu cậu lại quay lại đây?

Tuy nhiên,

"Thật ra tôi cũng đang nghĩ đến việc sớm hoạt động lại."

Có vẻ như Ellen cũng có ý tưởng tương tự.

Tôi đã tự hỏi tại sao hôm nay cô ấy lại thoải mái đến vậy.

Ellen, cô cũng định làm gì đó sau khi nghỉ ngơi à?

Có vẻ như hôm nay là ngày nghỉ ngơi cuối cùng của Ellen.

Chẳng trách cô lại lẩn lộn một cách lười biếng như vậy.

Ellen nói khi họ cắn một miếng xúc xích.

"Tôi đang định ngày mai đi một vòng quanh vùng ngoại ô.

Nếu cậu có thể lo được một nửa thì tốt quá."

"À, được rồi. Hãy làm điều đó đi."

Anh chàng muốn làm việc ngay khi trở về.

Và người giao nhiệm vụ ngay lập tức cho một anh chàng như vậy.

-Meow!

"Mi cũng muốn đi cùng à?"

-Meow!

Là một con thú ăn và chơi đùa, tôi là kẻ bực tức nhất.

Thủ đô Lazak ở Edina, Thành phố Hoàng gia.

Trong phòng họp của Hội đồng Trưởng lão.

"Ma thuật đen và Giả kim thuật. Trên thực tế, chúng không thể tách rời."

Ngay khi manh mối từ Reinhardt được chia sẻ, Antirianus, Chúa tể Saturday, đã nở một nụ cười nham hiểm.

Tổng cộng có sáu người hiện diện.

Năm Chúa tể Ma cà rồng và Thư ký, Harriet de Saint-Owan.

Không còn cần thiết nữa. Chủ đề của cuộc họp này là ma thuật - chính xác là ma thuật cao cấp.

Trước lời nói của Antirianus, Harriet nhếch môi, âm ừ tỏ vẻ không đồng tình.

"Thật sự không thể tách rời sao?"

"Thư ký, cô không phải biết rất rõ rằng khi bất kỳ ma thuật nào đạt đến đỉnh cao, các liên kết chắc chắn sẽ quán chặt vào nhau sao?"

"Tôi biết điều đó, nhưng..."

"Ngay cả việc triệu hồi một thiên thạch cũng đòi hỏi sự hiểu biết đồng thời về nhiều nguyên tắc ma thuật; nếu không thì không thể thực hiện được. Giả kim thuật và Ma thuật đen chỉ là một ví dụ khác về mối quan hệ như vậy."

Khi bất kỳ ma thuật nào đạt đến đỉnh cao, không chỉ hai trường trở nên gắn kết với nhau mà nhiều trường cũng bị trộn lẫn.

Nếu chúng ta xem xét nó theo cách này, tất cả các nguyên tắc ma thuật có thể không thể tách rời nhau.

"Tuy nhiên, chúng ta cần biết Đế quốc đang lên kế hoạch gì, chứ không phải lý thuyết hay khái niệm. Chúng ta biết rằng họ đang đánh cắp xác của những Anh hùng và chiến binh trong quá khứ. Tương tự như cách chúng ta hồi sinh hài cốt của các Thánh nhân thành Death Knight và củng cố lực lượng của chúng ta. Có điều gì đó như thế."

Nghe những lời đó, Eleris lặng lẽ mở miệng.

"Để tạo ra một Undead cao cấp như Death Knight, sức mạnh của một nhà giả kim là không cần thiết, Thư ký ạ. Chỉ cần một Chiêu Hồn Sư là đủ. Nhưng nếu Giả kim thuật thực sự được sử dụng... điều đó có nghĩa là có điều gì đó khác ngoài việc tạo ra Undead đơn giản đang diễn ra."

Trước lời nói của cô, Gallarush khoanh tay càu nhàu.

"Tuy nhiên, sẽ quá đáng khi cho rằng chỉ vì có sự tham gia của một nhà giả kim nên công việc của họ liên quan trực tiếp đến Giả kim thuật. Họ có thể tiến hành nghiên cứu hoàn toàn riêng biệt."

Chỉ có sự tham gia của Christina với tư cách là một nhà giả kim đã được xác nhận.

“Và, trở thành một nhà giả kim không nhất thiết có nghĩa là cô ấy chỉ có thể xử lý được Giả kim thuật.”

Anna đã giúp sản xuất Moonshine, nhưng Moonshine không phải là sản phẩm của Ma thuật đen.

Tương tự, Christina có thể đang hỗ trợ nghiên cứu về Ma thuật đen chứ không phải Giả kim thuật. Có một khả năng rõ ràng.

Hai dạng ma thuật này có thực sự hợp tác với nhau không?

Hay chúng hoàn toàn là những dự án nghiên cứu riêng biệt?

Hay đó chỉ là tác phẩm của Ma thuật đen?

“Chúng ta phải xem xét tình huống xấu nhất.”

Người thêm nhận xét này là Luvien.

"Giả kim thuật và Ma thuật đen có mối liên hệ với nhau và xương đang được sử dụng. Họ có thể làm gì với thứ đó? Chúng ta không nên nghĩ về điều đó sao?"

"Thực vậy."

Dù sự kiện đó có thực sự xảy ra hay không, họ cần phải xem xét tình huống xấu nhất có thể xảy ra.

Trách nhiệm của họ là dự đoán liệu điều này có đe dọa Edina hay không.

Lạc quan về tình hình chẳng có ý nghĩa gì.

"Chú tể Thursday và Saturday thông thạo Giả kim thuật có ý kiến gì không?"

"Giả kim thuật của Chú tể Thursday chủ yếu tập trung vào thực vật; nó chủ yếu liên quan đến Giả kim thuật dựa trên thực vật. Cô có thể nói nó thuần khiết hơn. Giả kim thuật gần với Ma thuật đen hoặc cấm thuật không phải là lĩnh vực của chúng tôi... Vì vậy, thành thật mà nói, tôi không có ý tưởng."

Đáp lại câu hỏi của Harriet, Luvien lắc đầu.

Chúa tể Thursday.

Giả kim thuật của họ, như đã đề cập, là một nhánh nghệ thuật đặc biệt thuần túy.

Sẽ không quá lời khi nói rằng kiến thức về Giả kim thuật dựa trên thực vật chiếm một phần đáng kể trong nguồn cung cấp thực phẩm hiện tại của Lazak.

Có rất ít kiến thức liên quan đến Undead và cấm thuật. Xét cho cùng, Giả kim thuật là một lĩnh vực nghiên cứu rộng lớn trong các bộ môn ma thuật.

Luvien dường như không biết gì, còn Harriet nhìn Antirianus với vẻ mặt căng thẳng.

"Chúa tể Saturday, ông..."

"À, tôi thấy cô đang mong đợi khá nhiều ở tôi."

"...Nói thì có vẻ thô lỗ, nhưng tôi nghĩ thật lạ khi ông không biết về lĩnh vực này, Chúa tể Saturday."

*Gật đầu!

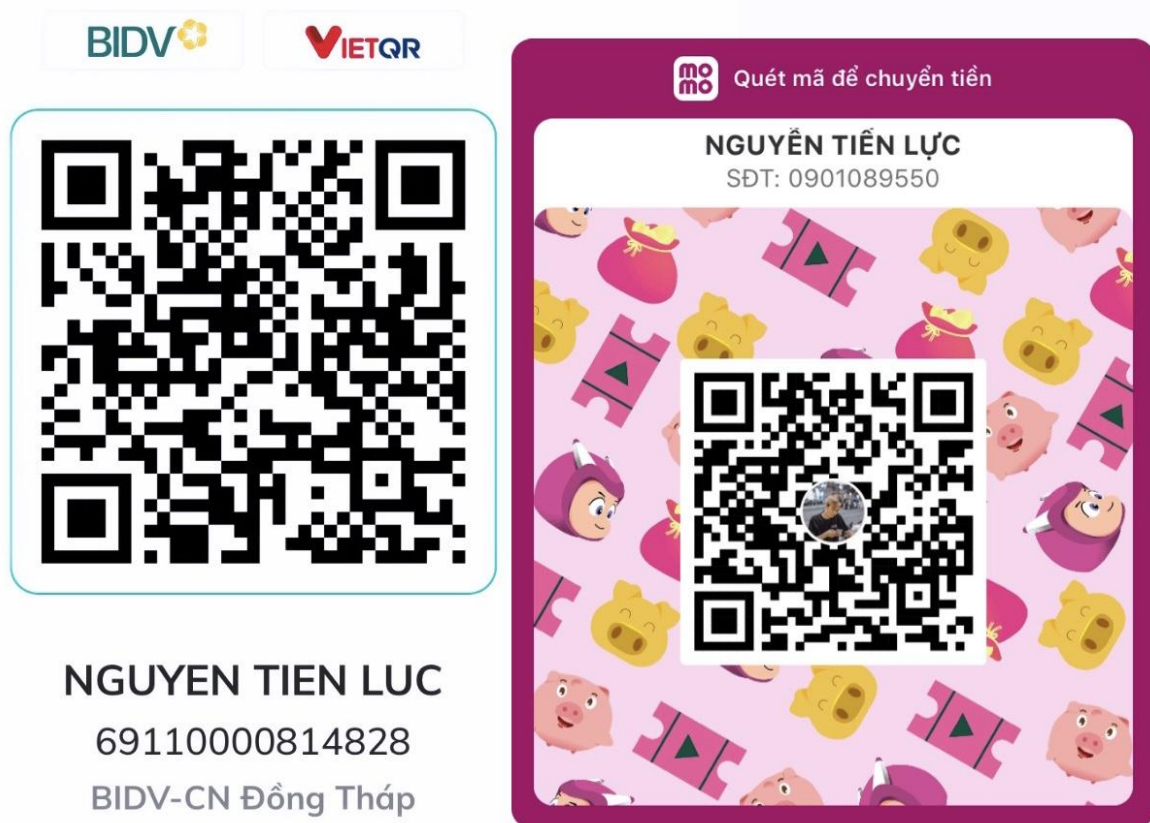
Trước lời nói của Harriet, mọi người đều nhất trí gật đầu đồng ý.

Giả kim thuật liên quan đến Ma thuật đen.

Nếu có bất cứ điều gì xấu xa, độc ác hoặc tàn nhẫn, sẽ không có ý nghĩa gì nếu tên ma cà rồng biến thái, vượn vẹo đó, kẻ không thể không can thiệp vào, lại không biết về nó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading